

MALMÖ HÖGSKOLA

ISSN 1652-7224

Publicerad den 30 augusti 2006

Utskriftsvänlig pdf-fil

Michael W. Metzler, forskare och lärare vid Department for Kinesiology and Health, Georgia State University, har just utkommit med andra upplagan av sin uppmärksammade lärobok i hur man lär ut Physical Education i amerikanska skolor, från Kindergarten upp till och med High School. I *Instructional Models for Physical Education* presenterar Metzler åtta olika modeller för idrottsundervisning, tillsammans med vägledning för val av modell och tekniker för utvärdering. Jane Meckbach har läst Metzlers bok för idrottsforum.orgs räkning. I sin recension framhäver hon värdet av modellbaserad undervisning; bokens nytta för en svensk idrottslärarutbildare begränsas dessvärre av att den är skriven för amerikanska förhållanden. Den kan således knappast användas som kurslitteratur, men den kan vara en viktig inspirationskälla, både för idrottslärare och för deras lärare.

Inspiration och utmaning för idrottslärarutbildare

Jane Meckbach

Gymnastik- och idrottshögskolan, Stockholm

Michael W. Metzler

Instructional Models for Physical Education

494 sidor, hft., ill.

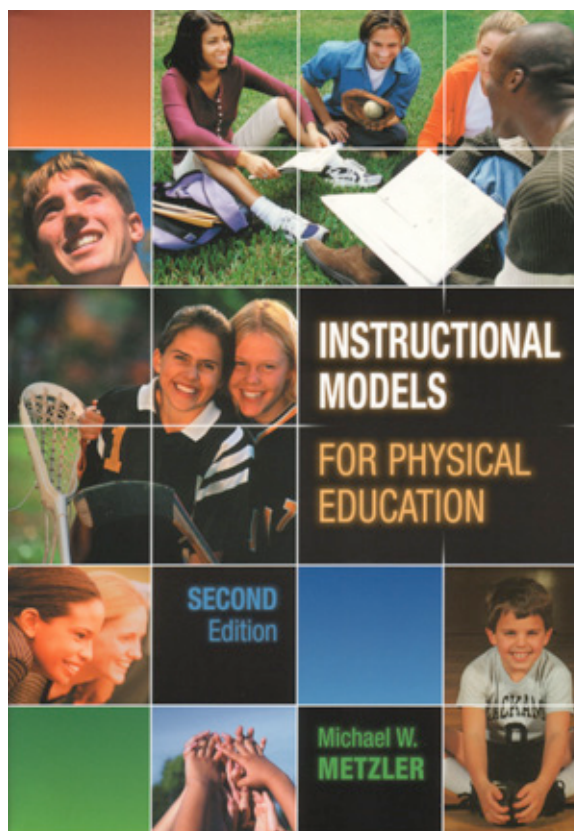
Scottsdale, AZ: Holcomb Hathaway
2005

ISBN 1-890871-58-3

Om jag vore amerikansk idrottslärare, lärarutbildare eller studerade till lärare i "Physical Education" skulle jag finna denna bok ovärderlig. Boken *Instructional Models for Physical Education* erbjuder en unik möjlighet för lärare i skolämnet "Physical Education" för alla nivåer.

Boken är tvådelad, och den första delen fokuserar ämnet utifrån ett lärandeperspektiv med stark förankring i flera olika teorier – allt för att legitimera skolämnet. Här återfinns flera perspektiv på planering och dess viktiga roll för att ämnet ska ge eleverna viktiga kunskaper och att lektionerna ska bli så effektiva, innehållsrika och meningsfulla som möjligt för varje enskild elev utifrån var och ens förutsättningar. Författaren lyfter vidare fram hur ett modelltänkande kan implementeras och

utifrån dessa olika modeller hur utvärdering och betygsättning bör genomföras. Istället för att fokusera på kortsiktiga lösningar genom olika metoder, strategier och övningar ger han istället exempel på åtta olika modeller för hur undervisning kan bedrivas i Physical Education från de allra yngsta eleverna upp till collegenivå. I den första delen beskrivs den historiska utvecklingen av Physical Education utifrån ett läroplansperspektiv, teoretisk skolforskning och samhällsutvecklingen. En reflektion vid denna läsning är att det finns många likheter mellan det svenska (gymnastik/idrottsämnet) och det amerikanska (Physical Education) skolämnets utveckling.

Utifrån nationella dokument och läroplaner framgår tydligt de olika begrepp och uttryck som används, dvs en klar definition och vad begreppen står för. Inledningsvis presenteras också de nationella målen i form av *learning outcomes* utifrån *Moving into the Future: National Standards for Physical Education* (NASPE, 2004). De nationella målen tas fram genom fokusering på den utbildade personen i ämnet som ska (Chapter 1, p 14):

1. Demonstrates competency in motor skills and movement patterns needed to perform a variety of physical activities.
2. Demonstrates understanding of movement concepts, principles, strategies, and tactics as they apply to learning and performance of physical activities.
3. Participates regularly in physical activity.
4. Achieves and maintains a health-enhancing level of physical fitness.
5. Exhibits responsible personal and social behaviour that respects self and others in physical activity settings.
6. Values physical activity for health, enjoyment, challenge, self-expression, and/or social interaction.

Dessa mål står i paritet med de tre huvudområdena för lärande, menar författaren, psykomotorisk, kognitiv och emotionell, vilka diskuteras ingående i boken och än mer i del två inom de åtta undervisningsmodellerna. Genomgående i boken fokuseras elevers lärande i ämnet och hur det ska värderas och bedömas. Varje kapitel avslutas med, lärande aktiviteter, diskussionsfrågor, och fördjupningslitteratur.

Del två ger sig i kast med att ingående beskriva de åtta modellerna för Physical Education, vilka är direkt instruktion, individanpassad träning, kooperativt lärande, idrottsundervisning, parundervisning, ett undersökande lärande (problembaserat lärande), taktiska spel och undervisning för personligt och socialt ansvar.

Varje modell presenteras ingående utifrån vilket lärande som sker, vilken undervisningsmetod som är den förhärskande och vilken teori/teorier som den vilar på. Vidare hur utvärdering och bedömning av undervisning och lärande ter sig samt elevmedverkan och validering av metoden. Den forskning som genomförts lyfts fram och avslutningsvis återfinns även exempelsamling på undervisningsplaner för respektive modell. Varje modell avslutas därefter med en summering, lärande aktiviteter för utbildade och lärarstudenter, diskussionsfrågor, samt fördjupningslitteratur.

Låt mig ge en kort presentation av de olika undervisningsmodellerna.

1 *Direct instruction* – där läraren planerar, implementerar instruktioner i enlighet med den planerade designen utifrån denna modell, ”läraren som instruktör”. Konstruktören av denna modell är Rosenshines (1983); undervisning och lärandestrategier lutar sig mot B.F. Skinners teorier.

2 *Personalized system for instruction (PSI)* – elevens process är individanpassad och läraren ger individuell instruktion. Modellen är utarbetad av Keller under tidigt 1960-tal och har därefter utprovats av Siedentorp (1973) i ämnet Physical Education. Även denna modellundervisning tar avstamp i Skinners teorier.

3 *Cooperative learning* – eleverna lär med, genom och för varandra. Denna modell innehåller flera olika lärandestrategier där gruppen är i fokus. Utvecklandet av denna modell skedde under 1970-talet vid Johns Hopkinsuniversitetet under ledning av Slavin (1983). Teoretiskt lutar sig denna modell mot Deutch (1949) och hans tre huvudstrukturer gällande undervisning; individualism, konkurrens och samverkan. Fyra teorier spelar lika stor roll i denna modellundervisning: motivationsteori, kognitiv teori, samt socialt lärande- och beteendeteorier.

4 *Sport education* – fokuserar ett lärande för att bli kompetent, utbildad och entusiastisk idrottsperson, vilka är målen i denna modell enligt Siedentorp (1974). Denna undervisningsmodell är den av tradition starkast i USA och målet är att utbilda eleverna i alla aspekter av idrottskulturen och att ge dem aktiva roller inte bara som utövare av en idrott. Siedentorps (1986) filosofiska tänkande om Physical Education legitimerar denna modell.

5 *Peer teaching* – att bli undervisad och sedan undervisa en annan är mottot i denna modell inspirerad av Wagner (1990) och senare utvecklad för Physical Education av Mosston & Ashworth (2002). Den undervisande läraren har en mycket viktig funktion i denna tutor modell (elev-elev-situation) som strävar efter en hög och förstärkt elev feed-back på lärandesituationen.

6 *Inquiry teaching* – lärande som problemsökande. I denna modell står grundrörelser och inte den färdiga idrotten i centrum; vidare fokuseras ett utvecklande av problemlösning av mänskliga rörelser samt utvecklande av expressiva och kreativa rörelser. Det finns ingen direkt utvecklad metod för Physical Education. Undervisningen utgår från frågestrategier. Modellens ursprung kommer från bl a indirekt undervisning, problemlösning, experimenterande ((Barett 1970; Mosston & Ashworth 2002). Flera teoretiska perspektiv återfinns här, bl a

Bruners teori om discovery learning (1961) och Ausubels (1968) om meningsfullt lärande.

7 *Tactical games* – undervisning av ”färdiga spel” för förståelse av idrott/sport. Här utgår man från elevernas intresse av det färdiga spelet för att utveckla färdigheter och taktiskt kunnande. Teoretisk analys av nyckelbegrepp är i fokus i denna modell med utgångspunkt i konstruktivistiska och kognitiva lärandeteorier (Griffin, Mitchell & Oslin 1997).

8 *Teaching for personal and social responsibility* – den nya undervisningen där integration, transfer, möjliggörande samt ett utökande av lärare–elev-relationen. Målet med denna modell är att elever ska få möjlighet att praktisera och lära sig hur man tar ansvar för sig själv och för andra, där idrottsaktiviteter inte är fristående ”learning outcomes” utan ska ses i ett sammanhang. Denna modell kan med fördel integreras i de övriga modellerna.

Som avslutning vill jag anknyta till rubriken på denna bokrecension. Jag menar att boken är värdefull, som inspiration och en utmaning, för såväl lärare på fältet som lärarutbildare att problematisera skolämnet idrott och hälsa i Sverige. För om man som lärare i idrott och hälsa inte är förankrad i teorier och sin egen lärarfilosofi finns risk att kunskaperna man förmedlar inte känns meningsfulla för mottagaren. Så, varför inte? Köp boken och använd den som diskussionsunderlag i ditt kollegium!

© **Jane Meckbach 2006**

Köp boken från förlaget

Kjøp boken fra förlaget

Køb bogen fra förlaget